

man maa tro, at der ligger et eller andet bag ved, at man deroppe enten har ønsket at manifestere det gamle Ord om nye Koste, der feje bedst, eller at man af en eller anden Grund har ønsket at give den Kommission, der har været nedsat, en Huskekage eller, om man vil kalde det saa, „en paa Tuden“.

Jeg skal derefter vende mig til de Forandringer af Lovforslaget, der i øvrigt ere gennemførte oppe i det andet Ting. Der er nogle af dem, overfor hvilke det forekommer mig, at man maa stille sig tvivlende, og andre, overfor hvilke man maa stille sig anerkendende. Tvivlende stiller jeg mig foreløbig overfor Betimeligheden af i § 1 at sætte en Minimalbøde paa 50 Kr., hvor Regeringsforslaget, saa vidt jeg har kunnet se, oprindelig ikke havde noget Minimumsbeløb. Der kan sikkert foreligge Overtrædelser af Loven, som ikke fortjene en Bøde af 50 Kr. Det er for mig ikke afgørende, at denne Bøde staar i Loven om urigtig Varebetegnelse, der i dette Øjeblik er gældende. Jeg er heller ikke fuldt begejstret over de Bestemmelser med Hensyn til skærpene Omstændigheder, der findes i § 2. Og endelig forekommer det mig, at de Bestemmelser med Hensyn til Forauktionering, der ere angivne i § 8, ikke ere fyldestgørende og i alt Fald let kunne omgaaes. Foreløbig anerkendende stiller jeg mig derimod overfor Bestemmelserne i § 5, første Stykke, med Hensyn til Konkurs-, Akkord- eller Dødsboudsalg af Varelager og overfor § 13, tredje Stykke, om Fritagelse for Bestemmelserne om Overholdelse af Originalpriserne ved visse Udsalg. I det hele findes der forskellige Forandringer, der vistnok maa kaldes Forbedringer. I det store og hele ser jeg imidlertid paa de Forandringer, der ere foretagne i Landstinget, paa samme Maade som det 7de kongevalgte Medlem af Landstinget (Jørgen Berthelsen), der har gjort den Betragtning gældende, at det er urigtigt at omordne Stoffet, som sket er, og at forandre Stoffet, som det er sket, naar man havde Organisationernes Godkendelse af Lovforslaget. Han fandt det utilraadeligt at forandre Forslaget uden med Organisationernes Godkendelse af Forandringerne.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder. For dem, der have Interesse for Lovforslaget, og for det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat, er der fuldgyldige Udtalelser fra de forskellige Sider at finde fra Behandlingen i Landstinget. Jeg skal derfor indskrænke mig til

at sige, at der er et Forhold, som er karakteristisk for det foreliggende Lovforslag, og det er, at de fleste af de Faktorer udenfor Handels-, Haandværks- og Industri Kredse, der have faaet med Lovforslaget at gøre, paa Forhaand have stillet sig køligt overfor det, idet de ved første Undersøgelse have spurgt: Er det egentlig rigtigt, at Lovgivningsmagten kommer ind paa at lovgive paa saadanne Omraader som dem, der angaa Spørgsmaalet om Meddelelse af Tilgift eller Spørgsmaalet om, hvorvidt der maa holdes Udsalg og saa fremdeles? Men betegnende har det været, at samtlige disse Faktorer, naar de ere komne til at arbejde med Sagen, alligevel have givet den deres fulde Tilslutning. Jeg tror, at dette bunder i, at der foreligger et saa enstemmigt og saa fuldgyldigt Udtryk fra de Organisationer, der repræsenterer Haandværk, Industri og navnlig den lille Handel, at man har ment at burde imødekomme deres Krav, og det saa meget mere, som det vel maa siges, at Lovforslaget ikke paa noget Punkt træder berettigede Interesser for nær. Der er ingen, der kan lide Skade ved en Lovgivning af denne Art paa dette Omraade undtagen dem, der have villet drive falsk Reklame eller illoyal Konkurrence, altsaa Personer, over hvem Lovgivningsmagten ikke kan ønske at holde sin Haand. Ogsaa indenfor det Parti, jeg tilhører, tror jeg, man har været glad ved en Del af Bestemmelserne, særlig Bestemmelserne i § 1, der have Betingelser for at skabe Sandhed og god Moral i al Handel, men paa den anden Side nærer man nogen Betænkelighed overfor en Del af Lovforslagets Paragraffer. Jeg personlig ønsker af ganske Hjerte, at dette Lovforslag maa kunne naa gennem dette Ting og gennem Rigsdagen i en Form, der tilfredsstillende de Organisationer, der saa stærkt have ønsket en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg tillader mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Sigvald Olsen: Det oprindelig forelagte Lovforslag var Resultatet af den Kommissions Arbejde, der var nedsat for 2 Aar siden, og som har afgivet en Betænkning, der er omdelt til os. Ved Sagens Behandling i Landstinget blev Kommissionsforslaget omkalfatret en Del og efter Handelsministerens Formening i saa stor Udstrækning, at han fandt Anledning til at beklage sig over den mindre elskværdige Maade, paa hvilken Lovforslaget